

РЕШЕНИЕ

№ 3214

гр. София, 16.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 20.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **9604** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба вх 53-04-631/10.08.2020 г. по описа на дирекция ОДОП-С., от И. Д. С., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 20, срещу Ревизионен акт № Р-22221419000489-091-001/29.04.2020 г., издаден от Р. Г. Я. – орган, възложил ревизията и Т. Д. И. – ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден и изменен с Решение № 1126/17.07.2020г., издадено от директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП.

В жалбата са изложени аргументи, че оспореният РА е незаконосъобразен, тъй като е допуснато нарушение на основни принципи на данъчното законодателство, съществено са нарушени процесуалните правила, нарушен е и материалния закон. Извършените от органите по приходите фактически констатации са явно необосновани.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.П., който поддържа жалбата и моли съда да отмени ревизионният акт. Претендира разности по представен списък. Представя писмени бележки

Ответникът по делото – Директора на Д“ОДОП“ –С. при ЦУ на НАП оспорва жалбата чрез процесуалния си представител –юрисконсулт Б.З. оспорва жалбата и смята, че оспореният ревизионен акт е законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид

наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспореният ревизионен акт е връчен на жалбоподателя по електронен път на 04.05.2020г. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 13.05.2020г. /вх. № 94-И-200 по описа на ТД –НАП С./.

Решение № 1126/17.07.2020г. на Директора на ОДОП С. е връчено по електронен път на 27.07.2020г., а жалбата до АССГ е депозирана чрез Д“ОДОП“ –С. на 10.08.2020г. с вх. № 53-04-631 т.е. жалбата е постъпила в законния 14- дневен срок и същата е допустима.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна- участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221419000489-020-001 от 24.01.2019г., връчена на упълномощено лице на 09.04.2019г. и изменена със Заповед за изменение на Заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221419000489-020-002/07.06.2019 г., ЗИЗВР №Р-22221419000489-020-003/01.07.2019 г. и ЗИЗВР №Р-22221419000489-020-004/27.08.2019 г., издадени от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощен със Заповеди №РД-01-803/07.06.2017 г. и №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на И. Д. С., за определяне задълженията на лицето за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди от 01.01.2013г. до 31.12.2018г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221419000489-092-001/05.03.2020 г., връчен лично на 06.03.2020г. От жалбоподателя е подадено възражение срещу направените констатации, като са представени и допълнително писмени доказателства.

Ревизията приключва с РА №Р-22221419000489-091 -001 /29.04.2020 г., издаден от Р. Г. Я.. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Т. Д. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 04.05.2020 г.

С Решение № 1126/17.07.2020г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. е изменен Ревизионен акт /РА/ №Р-22221419000489-091-001/29.04.2020 г., издаден от Р. Г. Я. - орган, възложил ревизията и Т. Д. И.- ръководител на ревизията, като: установения с РА резултат по ЗДДФЛ за 2018 г. в размер на 12 792.41 лв. е определен на 4 144.99 лв.. ведно със съответните лихви; установеното с РА превишение на доходите над разходите за 2015 г. е изменено от 35 780,97 лв. на 13 232,73 лв.;установеното с РА превишение на доходите над разходите за 2016 г. е изменено от 59 813,48 лв. на 14 717,00 лв.;установеното с РА превишение на доходите над разходите за 2017 г. е изменено от 50 076,47 лв. на 29 909,44 лв. С цитираното решение РА е изцяло потвърден в останалата оспорена част на установения резултат по ЗДДФЛ за 2013 г. и 2014 г. ведно със съответните лихви.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е РА, в частта в която е потвърден и изменен с Решение на Директора на Д“ОДОП“ –С., за установени

данъчни задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2013г. – в размер на 168 200 лева и лихви в размер на 102440,26 лева, за 2014г. главница в размер 4480 лева и лихва в размер на 2273,62 лева, както и за 2018г. – главница в размер на 4144,99 лева и лихви 420,29 лева. За останалите данъчни периоди не са установени допълнителни данъчни задължения.

Процесната ревизия е първа за установяване на задължения по ЗДДФЛ за ревизираните периоди.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане, в хода на ревизията са изисквани са и са приобщени извлечения от банковите сметки на жалбоподателя, доказателства във връзка с извършени тегления от сметки на дружества, на които ревизираното лице е бил представляващ, както и документи и писмени обяснения за получена коледна премия в размер на 450 000.00 лв.

С Протокол №1589685/04.12.2019 г. са приобщени доказателства събрани в хода на досъдебно производство №1 по описа на СО - СП пр. пр. №2077/2018 г по описа на Специализирана прокуратура - съдебно - счетоводна икономическа експертиза №6975; разходни касови ордери; два протокола за разпит на свидетел Б. Л. от 04.01.2019 г. и 09.01.2019 г.; протокол за разпит на свидетел Ю. И. от 04.01.2019г.; протокол №178 Е 2019 за извършена експертиза; протокол №259 Е 2019 за извършена експертиза; експертиза с вх. №2659 от 22.04.2019 г.; писмо от „КТБ“ АД - в несъстоятелност с вх. №3083 от 26.07.2018 г. и писмо от К. АД - в несъстоятелност с вх. №160 от 09.01.2019г.

С Протокол №1627530/09.12.2019 г. са приобщени доказателства от предходни ревизионни производства свързани с И. Д. С., както следва: РД №Р-22222516001014-092-001 от 10.05.2016 г. и РА №Р-22222516001014-091-001 от 28.06.2016г. издадени във връзка с приключила ревизия на „ТЕХНОТЕЛ ИНВЕСТ“ АД с ЕИК[ЕИК] за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на месни и чуждестранни физически лица за периодите от 01.12.2011 г. до 31.03.2015 г. и РД №Р-22222515009323-092-001 от 18.02.2016 г. и РА №Р-22222515009323-092-001 от 18.04.2016г., издадени във връзка с приключила ревизия на „БРОМАК ФИНАНС“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на месни и чуждестранни физически лица за периодите от 01.10.2014 г. до 31.10.2014 г.

С Протокол №1627523/09.12.2019 г. са приобщени и доказателства от предходни ревизионни производства свързани с И. Д. С., както следва: банкови извлечения по всички сметки на „БРОМАК ТЕЛЕКОМ ИНВЕСТ“ АД с ЕИК[ЕИК] в К. АД - в несъстоятелност за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2014 г.; месечни оборотни ведомости на „БРОМАК ТЕЛЕКОМ ИНВЕСТ“ АД за периодите от м. 02.2013 г. до м. 08.2014 г. и две вносни бележки за запазени парични средства на каса от ревизираното лице към „БРОМАК“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

Установено е, че ревизираното лице И. С. през периодите от 01.01.2013г. до 31.12.2018г. е получавало доходи от трудови правоотношения, доходи по договор за управление и контрол, обезщетения от НОИ за временна нетрудоспособност, „Коледна премия“ в размер на 450 000.00 лв., получена на 18.12.2013 г. с разходен касов ордер /РКО/ и получена през 2018 г. сума в размер на 113 560,00 лв., чрез системата за парични преводи „Р.“.

Констатирано е, че И. С. е извършвал основно разходи за платени вноски по ипотечен кредит към К. АД, за осчетоводено прехвърляне на вземане с вх. №10193 от 30.10.2014 г. с цедент М. М. П., за извършени пътувания в чужбина, за извършени

плащания по данъчни фактури и заплатени с дебитна карта парични средства необходими за издръжка и живот.

Въз основа на установените и признати от ревизиращия орган доходи и разходи за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2018 г. е извършено хронологично проследяване движението на паричните средства. Направена е съпоставка между притежаваното имущество и направените разходи от И. С. с размера на декларираните и/или получени от него доходи с цел да се установи има ли недеklarирани доходи за същия период.

В резултат на извършения анализ на събраните по реда на ДОПК доказателства са констатирани обстоятелства по чл. 122. ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно - налице са данни за укрити приходи или доходи.

На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22221419000489-113-001/22.11.2019 г. и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК №Р-22221419000489-139-001/11.11.2019 г., връчени лично на 25.11.2019 г. Ревизираното лице е уведомено, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2018 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Определен е 14 - дневен срок за представяне на доказателства и вземане на становище.

По делото няма спор, че жалбоподателят е местно физическо лице и съгласно чл.6 от ЗДДФЛ е носител на задължения за данъци за придобити доходи от източници в Република България и от източници в чужбина. Констатирано е, че през ревизираните периоди И. С. е в граждански брак с Н. Х. Д. с ЕГН [ЕГН] и има едно дете - Х. И. С. с ЕГН [ЕГН].

В периодите от 01.01.2009 г. до 20.06.2014 г. И. Д. С. е бил представляващ на следните търговски дружества, : „БРОМАК“ ЕООД /управител от 01.01.2009 г. до 20.06.2014 г./; „ТЕХНОТЕЛ ИНВЕСТ“ АД /изпълнителен директор от 21.10.2010 г. до 20.06.2014 г./; „БРОМАК ТЕЛЕКОМ ИНВЕСТ“ АД /изпълнителен директор от 30.10.2012 г. до 20.06.2014г./; „БРОМАК ФИНАНС“ ЕАД /изпълнителен директор от 27.01.2011 г. до 20.06.2014г./ и „БРОМАК ГАБРОВО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] /управител от 04.12.2009 г. до 20.06.2014 г./. Установено е, че в К. АД в периодите от 01.01.2009 г. до 20.06.2014 г. са открити и обслужвани банкови сметки на името на горесцитираните търговски дружества, представлявани от И. С..

Относно определяне на началните салда за всеки един от ревизираните периоди е предоставена възможност на жалбоподателя да представи обяснения и доказателства. По отношение на налични парични средства в брой, към началото и края на всяка от ревизираните години, И. С. е декларирал приблизителен размер на притежаваните парични средства, както следва: към 01.01.2013 г. - 5 000,00 лв.; към 01.01.2013г. - 25 000 лв.; към 01.01.2015 г. - 40 000 лв.; към 01.01.2016 г. – 70 000 лв.; към 01.01.2017 г.-50 000 лв.: към 01.01.2018 г. - 30 000 лв. и към 01.01.2019г. - 120 000 лв. Органите по приходите са кредитирали така посочените разполагаеми парични средства към 01 януари и към 31 декември за всеки от ревизираните периоди. В представеното възражение срещу ревизионния доклад, жалбоподателят е декларирал нови стойности на началните салда, но същите не са възприети от органите по приходите и от решаващия орган.

За 2013г. жалбоподателят не е подавал данъчна декларация по чл.50 от ЗДДФЛ. Органите по приходите са констатирани, че И. С. е придобил парични средства в брой общо в размер на 1 682 000,00 лв. /450 000,00 лв. - „коледна премия“ + изтеглени 1 182

000,00 лв. от сметката на „БРОМАК ТЕЛЕКОМ ИНВЕСТ“ АД + изтеглени 50 000,00 лв. от сметката на „БРОМАК“ ЕООД/, които не са декларирани по реда на чл. 50 от ЗДДФЛ и за тях не са внесени дължимите данъци. Прието е, че тези средства представляват недеklarиран от ревизираното лице доход, който подлежи на облагане по реда на чл. 35 от ЗДДФЛ.

Определена е данъчна основа за облагане по ЗДДФЛ в размер на 1 682 000,00 лв., получена като сума от придобитите доходи от други източници по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ или дължим данък, в размер на 168 200,00 лв. На основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК за невнесения в срок данък е начислена лихва за забава в размер на 102 440,26 лв.

За 2014 г. органите по приходите са установили недостиг на парични средства в размер на 28 345,24 лв. По отношение на източниците и размера на получените доходи, ревизиращите органи са констатирани, че през 2014 г., ревизираното лице е получило по банков път нетни възнаграждения по трудов договор от „БРОМАК“ ЕООД в размер на 31 150,06 лв.; нетни възнаграждения по договор за управление и контрол от „ТРЕНД АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД в общ размер на 10 016,00 лв. получени по банковия нетни възнаграждения по трудов договор от „ФИНА - С“ АД общо в размер на 7 033,21 лв. получени по банков път; изтеглени от И. С. в брой парични средства общо в размер на 35 000,00 лв. от сметката на „БРОМАК ТЕЛЕКОМ ИНВЕСТ“ АД и изплатени на лицето лихви по притежаваните от лицето банкови сметки в К. АД общо в размер на 43,92 лв.

По отношение на извършените разходи през 2014 г., в разходната част на справката за движението на парични средства са включени: внесени през годината от лицето парични средства за погасяване на банков кредит към К. АД в размер на 9 689,81 лв.; внесени през годината от лицето парични средства за погасяване на задължение по кредитна карта V. в евро общо в размер на 5 310,54 лв. /с тази карта са извършвани плащания в САЩ през периода от 06.05.2014 г. до 17.05.2014 г./; заплатени парични средства за обслужване и поддръжка на банкови сметки общо в размер на 120,00 лв.; разходи по данъчни фактури общо в размер на 1 872,71 лв.; данък върху МПС общо в размер на 201,80 лв.; вноски по застрахователни договори общо в размер на 307,89 лв.; заплатени сметки за комунални услуги в общ размер на 1 335,42 лв.; заплатени от ревизираното лице с дебитна карта парични средства необходими за издръжка и живот през годината общо в размер на 3 414,99 лв.

В разходната част е включен и разход в размер на 77 262,00 лв. /39 500,00 евро/ за осчетоводено прехвърляне на вземане с вх. №10193 от 30.10.2014 г. между М. М. П. - цедент и И. Д. С. – цесионер, съгласно одобрено Решение №303 на квесторите на К. АД. С придобиването на цитираното вземане ревизираното лице е погасило предсрочно ипотечен банков кредит към К. АД на 07.11.2014г.

В резултат на направените констатации, ревизиращите органи са установили недостиг на парични средства в размер на 28 345,24 лв., който е приет като недеklarиран доход, който подлежи на облагане. В хода на извършена ревизия на Н. Х. Д. - съпруга на И. С. е констатирано, че през 2014 г. същата има превишение на парични средства общо в размер на 18 538,49 лв. Цитираната сума е приспадната от установения недостиг на парични средства на ревизираното лице, в резултат на което недостига на парични средства е намален на 9 806,75 лв. /28 345,24 лв. - 18 538,49 лв./.

В хода на ревизията е установено, че през отчетния период И. С. е изтеглил в брой 35 000,00 лв. от сметката на „БРОМАК ТЕЛЕКОМ ИНВЕСТ“ АД в К., която не е

декларирана и за нея не са внесени дължимите данъци. Прието е, че тези средства също представляват недеklarиран от ревизираното лице доход, който подлежи на облагане по реда на чл. 35 от ЗДДФЛ.

По реда на чл. 122 от ДОПК е определена обща данъчната основа за облагане в размер на 44 806,75 лева /сумата от данъчната основа на изтеглените от И. С. в брой парични средства в размер на 35 000,00 лв. и недостига на парични средства за 2014 г. в размер на 9 806,75 лв./ и е определен дължим данък, в размер на 4 480,67 лв. На основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК за невнесения в срок данък е начислена лихва за забава в размер на 2 273,62 лева.

За 2015 г., 2016 г. и 2017 г. не са установени несъответствия между получените доходи и извършените разходи. Не са установени и недеklarирани доходи от други източници, които да подлежат на облагане по реда на чл. 35 от ЗДДФЛ

За 2018г. органите по приходите са констатирани, че, ревизираното лице е получило нетни възнаграждения в брой от „ФИНА - С“ АД в размер на 27 085,73 лв.; получена по банков път сума в размер на 7 291,77 лв. за временна нетрудоспособност; получена по банков път сума в размер на 113 560,00 лв., чрез системата за парични преводи „R.“ и изплатени лихви по притежаваните от лицето банкови сметки в „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД общо в размер на 0,86 лв. По отношение на извършените разходи през 2018 г., в разходната част на справка за движението на парични средства са включени: заплатени от лицето парични средства за обслужване, такси и поддръжка на банкови сметки общо в размер на 210,00 лв.; извършени през годината и декларирани разходи за пътуване до Италия общо в размер на 1 500,00 лв.; заплатени разходи по данъчни фактури в общ размер на 293,24 лв.; данък върху МПС общо в размер на 200,77 лв.; заплатени през годината вноски по застрахователни договори общо в размер на 870,54 лв.; комунални разходи в общ размер на 1 163,82 лв. и заплатени от ревизираното лице е дебитна карта парични средства необходими за издръжка и живот през годината общо в размер на 3 117,43 лв.

В резултат на направените констатации, ревизиращите органи са установили недостиг на парични средства в размер на 32 864,99 лв., който е приет като недеklarиран доход, който подлежи на облагане. В хода на извършена ревизия на Н. Д. /съпруга/ е констатирано, че през 2014 г. същата има превишение на парични средства общо в размер на 18 500,84 лв. Цитираната сума е приспадната от установения недостиг на парични средства на ревизираното лице, в резултат на което недостига на парични средства е намален на 14 364,15 лв./32 864,99 лв.-18 500,84 лева/.

През 2018г. жалбоподателят е получавал по банков път –чрез системата за парични преводи „R.“ сума в размер на 113 560,00 лв., като в банковото извлечение не е посочен наредител на цитираната сума и основанието за нейното получаване. Установено е, че получените средства не са декларирани и за тях не са внесени дължимите данъци. Прието е, че тези средства представляват недеklarиран от ревизираното лице доход, който подлежи на облагане по реда на чл. 35 от ЗДДФЛ.

По реда на чл. 122 от ДОПК е определена обща данъчната основа за облагане в размер на 127 924,15 лв. /сумата от данъчна основа на получената чрез системата за парични преводи „R.“ сума в размер на 113 560,00 лв. и недостига

на парични средства за 2018 г. в размер на 14 364,15 лв./ или дължим данък, в размер на 12 792,41 лв. На основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК за невнесения в срок данък е начислена лихва за забава в размер на 1 297,11 лв.

При административното оспорване на РА, жалбоподателят е направил възражение, относно данъчното облагане на получената сума в размер на 113 560 лева чрез системата за парични преводи „R.“, което възражение е прието от решаващия орган за основателно. Жалбоподателят е представил уведомление от „Фина –С“ АД, с което дружеството е потвърдило, че сумата от 113 560,00 лв. са изплатени по банков път полагащите се на лицето възнаграждения по трудови правоотношения за периодите от м. 07.2015 г. до м. 11.2018 г. С представеното Уведомление от дружеството е потвърдено също, че дължимите задължителни осигурителни вноски /ЗОВ/, както и удържаният данък върху декларираните пред НАП ежемесечно начислени месечни възнаграждения за периода от м. 07.2015 г. до м. 10.2018 г. са внесени със закъснение поради извършвана ревизия на „ФИНА-С“ АД и наложени предварителни обезпечителни мерки във връзка с провежданото ревизионно производство, а именно: заповест за спиране на банковите сметки. Заявено е също, че дължимите осигурителни вноски по Кодекса за социалното осигуряване /КСО/, Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/, както и удържаният данък по ЗДДФЛ за посочените периоди са били част от публичните задължения по образуваното изпълнително дело №160149500/2016 г., които след приключване на ревизионното производство са издължени изцяло по сметката на НАП на 11.12.2018 г. Към Уведомлението са представени извлечения от банковата сметка на дружеството в „Р. Б. БЪЛГАРИЯ“ /РББ/ ЕАД за периодите от 04.12.2018 г. до 11.12.2018 г. и копия на платежни нареждания, в т. ч.: за изплатеното трудово възнаграждение на И. С. на 21.12.2018г.; внесените задължения по РА №Р-22220215002181-091-001/30.11.2018г. и публични задължения по изпълнително дело №160149500/2016 г. на 11.12.2018г.; и вноски за ЗО, ДОО, ДЗПО и ДДФЛ за м. 11.2018г. на 11.12.2018 г.

Въз основа на представените писмени доказателства, с решението на директора на ОДОП –С., общата данъчна основа за 2018г. в размер на 127 924,15 лв. /113 560,00 лв. + 14 364,15 лв./ е изменена на 41 449,88 лева и съответно дължимият данък по ЗДДФЛ е определен в размер на 4 144,99 лева.

В хода на съдебното производство е допусната до изслушване съдебно - счетоводна експертиза, която е приета от съда и не е оспорена от страните. Според вещото лице, на 18.12.2013г. в счетоводството на „Корпоративна търговска банка“ АД /н/ не са открити операции, свързани с изплащане на суми в брой на каса в полза на И. Д. С.. За „Бромек Телеком инвест“ АД се установява, че през периода 01.12.2013г. – 31.12.2013г. няма отразена изплатени суми в брой на И. Д. С..

За „Бромек“ ЕООД се установява, че през периода 01.12.2013г. - 31.12.2013г. няма отразена изплатени суми в брой на И. Д. С.. За „Фина - Ц“ ЕООД се установява, че през периода 01.12.2012г. - 31.12.2015г. няма отразена изплатени

суми в брой на И. Д. С.. За „Фина - С” ЕООД се установява, че през периода 01.12.2012г. - 31.12.2014г. няма отразена изплатени суми в брой на И. Д. С..

На 21.12.2013 г. с платежно нареждане за кредитен превод е преведена сумата 113 560,00 лв. на И. Д. С.. Основанието е възнаграждение по трудово правоотношение.

За „Тренд Асет мениджмънт” АД няма приложени счетоводни справки за изплатени суми в брой на И. Д. С.. Такива не бяха предоставени на вещото лице от счетоводството на дружеството. В счетоводството на „Бромак Телеком инвест” АД са отразени тегления на парични средства от Изпълнителния директор И. Д. С. от банкова сметка 507 „Предоставени депозити в лева”. Сумата в размер на 1 182 000,00 лв. е формирана от тегленото на суми на следните дати: 950 000,00 лв. - на 03.07.2013 г.;- 17 000,00 лв.-на 04.07.2013 г.; 215 000,00 лв. - на 24.09.2013 г. Според вещото лице, сумите са заприходени по дебита на сметка 503 „Разплащателна сметка в левове”.

Сумата 35 000,00 лв. е изтеглена от банкова сметка 507 „Предоставени депозити в лева” на 21.02.2014 г. на „Бромак Телеком инвест” АД. Осчетоводена е по дебита на сметка 503 „Разплащателна сметка в левове”.

Сумата 50 000,00 лв. е изтеглена от банкова сметка 503 „Разплащателна сметка в лева” на 03.12.2013 г. на „Бромак” ЕООД. Осчетоводена е по дебита на сметка 501 „Каса в левове”.

Прието е заключение по допълнителна ССЧЕ, видно от което съгласно предоставеното писмо изх. № 90/03.08.2021 г. на „Тренд Асет мениджмънт” АД, вещото лице установява, че на дата 18.12.2013 г. не са изплащани суми в брой в полза на И. Д. С.

По делото е прието заключение по допуснатата до изслушване диагностична почеркова експертиза. Заключение е оспорено от процесуалния представител на ответника. Юрисконсулт З. е депозирила мотивирано писмено становище. Според експерта С. А., подписът на И. Д. С. върху процесния касов ордер, на който е поставена с щемпел датата 18.12.2013 г., не е от периода около тази дата, а е положен в периода около 1998г. Подписът на Б. А. Л. върху процесния разходен касов ордер на който е поставен с щемпел датата 18.12.2013г, не е от периода около тази дата, а е положен в периода около 1998г.

Допълнително е представено и прието като писмени доказателства извлечение от ведомост за заплати на „Бромак“ ООД, с дата на започване 01.01.1998г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Съгласно чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по- горе ЗВР, в рамките на 5- годишния срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор– за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Оспореният РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни квалифицирани електронни подписи. Ревизионният акт е издаден от органи с материална компетентност. Същият е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и представените и приети Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на Директора на ТД на НАП С. и Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на Директора на ТД на НАП С.. С оглед представените доказателства от ответника, съдът прави извода, че органът възложил ревизията и ръководителя на ревизията са притежавали валиден КЕП. Възражения относно валидността на подписите от жалбоподателя не се прави в настоящото съдебно производство.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения-такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство.

Органите по приходите са приели, че по безспорен начин са установени обстоятелства по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно: налице са данни за укрити приходи или доходи. Този извод е формиран въз основа на констатациите, в хода на ревизията, че в качеството си на управител и изпълнителен директор на търговски дружества. „БРОМАК“ ЕООД /управител от 01.01.2009 г. до 20.06.2014 г./; „ТЕХНОТЕЛ ИНВЕСТ“ АД /изпълнителен директор от 21.10.2010 г. до 20.06.2014 г./; „БРОМАК ТЕЛЕКОМ ИНВЕСТ“ АД /изпълнителен директор от 30.10г./; „БРОМАК ФИНАНС“ ЕАД /изпълнителен директор от 27.01.2011 г. до 20.06.2014г./ и „БРОМАК ГАБРОВО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] /управител от 04.12.2009 г. до 20.06.2014 г./, същият е теглел парични средства от банковите сметки на дружествата, които не са отчетени и не са намерени в касата на дружествата. Също така е констатирано, че е получил „коледна премия“ през 2013г., която сума не е декларирана като придобит доход. В подадените декларации образец №1 с код вид осигулен-01, не фигурира изплатена на лицето сума в размер на 450 000 лева. Не се установяват данни за подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за жалбоподателя. Въз основа на тези данни и обясненията на жалбоподателя, органите по приходите са изпратили уведомление на основание чл.124 от

ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи оспорващият. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдяните от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл.124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирия субект.

Неоснователни са твърденията, изложени в жалбата, че незаконосъобразно ревизионното производство се е развило по реда на чл.122 и следващи от ДОПК. Органите по приходите са събрали достатъчно по обем и съдържание доказателства, включително и приобщените с протоколи ревизионни актове и ревизионни доклади на „Технотел Инвест“ АД и „Бромак Финанс“ АД, банкови извлечения от банковите сметки на „Бромак Телеком Инвест“ АД, и заверено копие на разходен –касов ордер за изплатена „коледна премия“ за 2013г., въз основа на които се формира извод за наличие на предпоставките на чл.122 ал.1 т.2 от ДОПК.

Спазена е нормативно регламентираната процедура за това по чл. 124 от ДОПК - задълженото лице е уведомено по предвидения в закона ред и от него е изискано да декларира точният размер на доходите и извършени разходи за ревизирия период с декларация по чл. 124. ал. 3 от ДОПК.

Изследвани са относими обстоятелства за определяне на данъчните основи, регламентирани в чл. 122. ал. 2 от ДОПК. а именно: платени данъци и осигурителни вноски, движение и остатъци по банкови сметки, сключени договори, продажба на недвижимо имущество, разходи за живот и др., данни които подробно и последователно са описани в констативната част на РД.

Видовете доходи по ЗДДФЛ са визирани в чл. 10, в зависимост от източника: 1. доходи от трудови правоотношения; 2. доходи от стопанска дейност като едноличен търговец; 3. доходи от друга стопанска дейност; 4. доходи от наем или от друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество; 5. доходи от прехвърляне на права или имущество; 6. доходи от източници по чл. 35, както и доходи, облагаеми с окончателни данъци по този закон. Според чл. 11, ал. 1 ЗДДФЛ ако не е предвидено друго в този закон, доходът се смята за

придобит на датата на: 1. плащането- при плащане в брой; 2. заверяването на сметката на получателя на дохода или получаването на чека- при безналично плащане; 3. получаването на престацията- за непаричен доход.

Съгласно чл. 12, ал. 1 ЗДДФЛ Облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон. Според чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ Облагаемият доход е брутна сума на облагаемите доходи, придобити през данъчната година от: всички други източници, които не са изрично посочени в този закон и не са обложени с окончателни данъци по реда на този закон или с окончателни данъци по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Всъщност, ЗДДФЛ не съдържа легално определение на понятието "доход", както няма легално определение и на понятието "облагаем доход", като в разпоредбата на чл. 10 от закона са дадени видовете доходи според два различни класификационни критерия – според източника на дохода - ал. 1 от разпоредбата, и според формата на получаването/плащането му - ал. 2 от разпоредбата. По аналогия, от разпоредбите на Счетоводен стандарт 18, определящ дефиницията за "приход на предприятие" в счетоводен аспект и при съобразяване с посочената норма на чл. 10 ЗДДФЛ, следва да се приеме, че доходът е икономическо понятие, което обхваща получени от конкретно физическо лице оценки в пари права, които водят до нарастване на имуществения комплекс на това лице чрез нарастване на активите или намаляване на пасивите му. Разпоредбата на чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ, освен наличието на доход, който да се обложи, изисква той да е получен от "други източници". Понятието "източник на доходи" също не е дефинирано изрично в ЗДДФЛ. Това налага извличането му по тълкувателен път при съобразяване с логиката на закона и преследваната от законодателя цел. От една страна, понятието представлява класификационен критерий по чл. 10, въз основа на който са изброени такива доходи, като с препратка е посочено, че по този критерий, доходи са и тези по чл. 35 ЗДДФЛ, а от друга страна, в чл. 8 от закона е посочено за кои източници на тези доходи се счита, че се намират на територията на Република България. В данъчното законодателство и в частност в ЗДДФЛ, отделните източници на доходи не се изброяват изчерпателно (по аргумент от чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ), като нормативно регламентираният принцип е, че подлежат на облагане доходите от всички източници, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закона (чл. 12, ал. 1 от ЗДДФЛ). Доходи с неустановен произход не се уреждат в материалния закон, а посочената разпоредба на чл. 35, т. 6 включва разширително тези доходи, чиито източник не е изрично посочен в закона, но не включва и тези с неустановен източник.

Съгласно чл. 48, ал. 1 ЗДДФЛ Размерът на данъка върху общата годишна данъчна основа се определя, като общата годишна данъчна основа по чл. 17 се умножи по данъчна ставка 10 на сто. А според чл. 17 ЗДДФЛ Общата годишна

данъчна основа е сумата от годишните данъчни основи по чл. 25, 30, 32, 34 и 36, намалена с предвидените в този закон данъчни облекчения. При тази правна рамка, съдът намира следното

Съдът възприема за правилен способ на изготвяне на паричните потоци от органите по приходите, при който началното салдо на всеки данъчен период следва да се формира като сума от средствата, които са налични в началото на данъчния период, без значение дали това са налични пари в брой или по банкови сметки, крайното салдо следва да се формира като към началното салдо на паричните средства в началото на данъчния период се прибавят постъпленията през данъчния период, от тях се извадят разходите и се формира крайният резултат на паричните средства в края на данъчния период. Това крайно салдо следва да е начално за следващия данъчен период.

Относно така определеното начално салдо, изцяло са съобразени първоначално дадените обяснения от жалбоподателя. Пред решаващият орган, а и пред настоящата съдебна инстанция с депозираната срещу РА жалба е оспорен установеният при ревизията размер на разполагаемите парични средства в началото и в края на ревизираните периоди по години с аргумента, че в депозиран отговор вх. №59-00-379/17.09.2019 г. жалбоподателят е посочил, че предоставената информация на ревизиращите е в приблизителен размер, тъй като не е бил задължен да води подробна отчетност за това през ревизираните периоди. Поради първоначалните неточности във възражението, преповторени и в жалбата са посочени конкретно нови размери на разполагаемите парични средства, както следва: към 01.01.2013 г. - 5 000.00 лв.; към 01.01.2014 г. - 40 000,00 лв.; към 01.01.2015 г. - 4 000,00 лв.; към 01.01.2016 г. - 45 000.00 лв.; към 01.01.2017 г. - 35 000,00 лв.; към 01.01.2018 г. - 40 000,00 лв. и към 01.01.2019 г. - 60 000.00 лв. Изложено е искане за включване на новопосочените разполагаеми парични средства при извършването на съпоставка на годишна база за ревизираните периоди.

Действително жалбоподателят не е длъжен като физическо лице да води счетоводство, от друга страна обаче не са представени нито допълнителни обяснения, нито допълнителни доказателства, защо са предложени други стойности от жалбоподателя по отношение на началните салда. Тъй като ревизионното производство е протекло по особеният ред на чл. 122 и сл. от ДОПК, действията презумпцията за вярност ка констатациите в издаденият РА по реда на чл. 124, ал. 2 от ДОПК и същите могат да бъдат оборени само с надлежни доказателства, каквито в настоящото производство по отношение на така приетите начални салда не са представени.

По отношение на данъчното третиране на сумите получени от И. Д. С. от „БРОМАК ТЕЛЕКОМ ИНВЕСТ“ АД и „БРОМАК“ ЕООД, като доходи от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ:

Не е спорно, че жалбоподателят е извършил тегления в брой на суми от разплащателна сметка с IBAN [банкова сметка] на „БРОМАК ТЕЛЕКОМ ИИНВЕСТ“ АД за периодите от 01.01.2013 г. до 09.05.2014 г., в качеството му

на изпълнителен директор, както следва: за 2013 г. - в размер на 1 182 000,00 лв. и за 2014 г. — в размер на 35 000.00 лв.

Не е спорно, че е изтеглена и сумата от 50 000 лева от сметката на „Бромак“ ЕООД, които суми не са декларирани по реда на чл.50 от ЗДДФЛ и за тях не са внесени дължимите данъци.

С оспорения РА е прието, че посочените парични средства са доходи от други източници по чл.35 т.6 от ЗДДФЛ и е дължим данък.

Оспорващият твърди, че изтеглените суми са разполагаеми парични средства на дружествата и не следва да се облагат като придобит от него доход, не се е разпореждал с паричните средства и не се е облагодетелствал.

Относно изтеглените парични средства от сметките на „Бромак Телеком Инвест“ АД, 50 000 лева изтеглени от сметката на „Бромак“ ЕООД, съгласно приетата съдебно –счетоводна експертиза вещото лице е посочило датите и размерът на изтеглените пари в брой от сметките на дружествата.

Относно изтеглените парични средства в брой от банковите сметки на „БРОМАК ТЕЛЕКОМ ИНВЕСТ“ АД в хода на извършената ревизия на дружеството и приобщените към настоящото производство банкови извлечения и месечни оборотни ведомости е установено, че И. С., в качеството му на изпълнителен директор на дружеството през периода от м. 07.2013 г. до м. 02.2014 г. е изтеглил парични средства от разплащателната сметка в лева общо в размер на 1 217 000,00 лв., / като през 2013г. е изтеглена сумата от 1 182 000 лева/. Констатирано е, че както от И. С., така и от „БРОМАК ТЕЛЕКОМ ИНВЕСТ“ АД не са представени доказателства за последващата реализация на изтеглените парични средства.

По същия начин, от банковата сметка на „Бромак“ ЕООД е извършено еднократно теглене на сумата от 50 000 лева, доказателства за последваща реализация на изтеглените парични средства не е представена.

Според заключението на вещото лице, в дружествата няма отразени изплатени суми в брой на И. Д. С.. Този факт, обаче по никакъв начин не изключва обстоятелството, изтеглените от И. С. парични суми от банковите сметки на дружествата да не са отчетени в касата на дружествата. От представените по делото РА и РД по отношение на извършени ревизии на дружествата, разполагаеми суми в такъв размер не са установени в касите на дружествата. Както обосновано е направил извод и решаващият орган, представените уведомления от „Бромак Телеком Инвест“ АД, и „Бромак“ ЕООД, по силата на които двете дружества удостоверяват, че сумите нямат характер на изплатен доход в полза на И. С., а същите представляват разполагаеми парични средства, не могат да установят причините за изтеглянето на паричните средства и тяхната последваща реализация. И в съдебното производство от жалбоподателя не са представени доказателства относно нуждата и последващата реализация на изтеглените парични средства. Представените с възражението срещу РД писмени доказателства съдът оценява като съставени за нуждите на ревизионното производство, като съобрази и обстоятелството, че

жалбоподателят е лице което упражнява представителна и разпоредителна власт в посочените дружества - „Бромак Телеком Инвест“ АД, и „Бромак“ ЕООД и „Фина-С“ АД и в това си качество има правомощие да подписва документи, като тези представени с депозираното възражение.

В заключението по ССЧЕ, вещото лице е посочило, че „сумите са заприходени по дебита на сметка 503 „Разплащателна сметка в левове“. На първо място извлечения от сметка 503 по делото липсват и не са представени от жалбоподателя, така че изводът на вещото лице е необоснован и не се основава на приетите по делото писмени доказателства.

Чрез „сметка 503“ предприятията отчитат паричните средства, *намиращи се на съхранение в банки*, с които те извършват разплащания с други физически и юридически лица.

Всички счетоводни записвания по сметката се извършват въз основа на платежни документи, предварително проверени за достоверност. Когато предприятието има открити сметки в няколко банки, аналитичното отчитане към сметка 503 се организира по отделни банки. Такива документи не са представени от жалбоподателя. В тази връзка, неоснователни са доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, представени в писмените бележки, че изтеглените парични суми са заприходени в сметка 503, тъй като същата сметка отразява парични средства, които са налични в банковите сметки на дружествата и чрез които сметки, дружеството извършва разплащания към други лица.

Няма счетоводна документация, изтеглените парични средства да са отразени в касата на дружеството, като налични такива. Липсва какъвто и да е счетоводен документ, въз основа на който е извършено счетоводното записване, отразяващо възстановяването на сумата в дружеството.

Липсват и всякакви доказателства за разходване на изтеглените парични средства във връзка с осъществяване на търговската дейност на дружеството.

Относно изтеглените парични средства в брой от банковите сметки на „БРОМАК“ ЕООД в хода на извършената ревизия на дружеството, приобщена към настоящото производство на базата на представените банкови извлечения е установено, че И. С., в качеството му на представляващ е извършил еднократно теглене в брой на парични средства в размер на 50 000,00 лв. Доказателства за последващата реализация на изтеглените парични средства не са представени. По делото се съдържат безспорни доказателства, че средствата са изтеглени, но не е представен документ – например приходен-касов ордер или вносна бележка, че сумата в действителност е върната на дружеството. И тук са относими останалите направени изводи, изложени по отношение на изтеглените суми от жалбоподателя от сметката на „Бромак Телеком Инвест“ АД.

Предвид липсата на доказателства, относно произхода и предназначението на паричните средства, органите по приходите законосъобразно са приели, че полученото имущество по същество е друг облагаем доход и следва да бъде

обложено по реда на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ

С изтеглената сума се е увеличило имуществото на жалбоподателя, увеличението съставлява доход по смисъла на чл.12, ал.1 ЗДДФЛ, като с издадения РА законосъобразно е квалифициран като такъв по чл.35, т.6 ЗДДФЛ, участващ при формиране на данъчната основа по чл.17 ЗДДФЛ. Доходът е облагаем с данък върху общата годишна данъчна основа по чл.48, ал.1 ЗДДФЛ (в този смисъл е и приетото в Решение № 4150/3.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 8663/2021 г., VIII отделение/

Във връзка с данъчното третиране на сумата от 450 000 лева, като „доход от друг източник“ по смисъла на чл.35 т.6 от ЗДДФЛ, жалбоподателят излага аргументи, че не е получавал коледна премия в размер на 450 000 лева., като оспорва представения в копие РКО и твърди, че подписът му е положен на документа много преди 18.12. 2013г. В писмените бележки изцяло се позовава на приетата по делото диагностично –почеркова експертиза, съгласно заключението на която подписа на жалбоподателя е положен през 1998г.

И по отношение на двата подписа, посредством извършените графологични експертизи в рамките на досъдебното производство по пр. пр.№2077/2018г., присъединени по надлежния ред към съдебното такова, е доказано, че принадлежат на ревизираното лице и на Б. Л.. В потвърждение са дадените от Б. Л. показания, видно от Протокол за разпит на свидетел от 04.01.2019 г., В качеството си на свидетел по досъдебното производство Л. подробно е обяснил механизма на постъпване на сумите от банкови сметка на различни дружества към физическа каса, (според обясненията на свидетеля се касае за каса на Ц. В.), които средства са с произход изтеглени от К. и непогасени към датата на поставяне на банката под специален надзор кредити; Разяснено е, че депозираните в касата суми са отчитани по обичайния начин за отразяване приход на каса от другия свидетел – Ю. Й. И., която също потвърждава получаване на сумите от посочените осем лица, измежду които и жалбоподателят. Именно начинът на съставяне на всички РКО потвърждава извода, че това е било обичайна практика за раздаване на сумите. Не може да не бъде споменато и че описаното оформяне на документи по този начин е с цел затрудняване на държавните органи при идентификацията на платеща и на всички обстоятелствата във връзка с изплащане на сумите. Представен е и списък на лицата, изготвен от Б.Л., на които ще се изплаща „коледна премия“. РКО са попълнени именно от главния счетоводител Б. Л. в частта на изписване името на получателя и сумата, цифром и словом.

Съдът цени експертни заключения, както и приобщените от досъдебното производство протоколи за разпит в настоящото производство като годни писмени доказателства, събрани по надлежния процесуален ред. Без правно значение е факта, дали наказателното производство е висящо или същото е приключило.

Относно приетото заключение по допуснатата до изслушване диагностично –почеркова експертиза, изготвена от експерта С. А., съдът следва да констатира

следното:

Първоначално по делото е назначено вещото лице И. И., което в свое уведомление от 20.09.2021г. –лист 226 е заявил, че е необходимо оригинала на РКО да бъде изследван с необходимата криминалистическа апаратура. Поради внезапно настъпила смърт на вещото лице И., със съдебно разпореждане е определено ново вещо лице – С. Г.Х.. С писмена молба от 24.01.2022г. /лист 245 от делото/, същата е посочила, че след като се е запознала с поставените въпроси е необходимо да се изследва давност на хартия, подписи, химикални пасти, за което решение по тези въпроси е необходимо ползване на специализирана криминалистическа техника, с каквата не разполага.

От съда е отправено запитване до Националния институт по криминалистика с молба да посочи експерт, който има необходимата квалификация и опит за извършване на почерковото и техническо изследване. В своя отговор / лист 253 от делото/ директора на Н. е обяснил, че изследването на документи е недеструктивно и се извършва със специализирана техника, която е неприносима – стационарна разположена в лабораторията за документи.

По изготвяне на така приетото заключение, вещото лице е приложило обща качествено –описателна методика за провеждане на почеркови експертизи и методика за установяване на времето на изпълнение на подписи в документи, чрез методите на съдебно –почерковата експертиза. Като технически средства са използвани увеличителни и измерителни лупи.

Според настоящия съдебен състав, използваните методи са ненадежни да определят точното време на полагане на подписа, тъй като при изследването вещото лице не е използвало специализирана криминалистическа техника. Видно от приложената по делото кореспонденция с директора на Националния институт по криминалистика, за отговора на поставените задачи е абсолютно необходимо участие на специализирана стационарна техника. Този извод е заявен, както от вещото лице И. И., така и от вещото лице С. Х.. Такава техника в конкретния случай не е използвана, поради което съдът намира, че заключението на вещото лице е компроментирано и не следва да се кредитира. В подкрепа на този извод е и факта, че вещото лице не е използвало достатъчно сравнителни образци от различни времеви периоди, а само сравнителни образци от 1998г. / ведомост за заплати от 01.01.1998г./ Съдът напълно споделя аргументите на процесуалния представител на ответника, изложени в писмено становище, представено в открито съдебно заседание на 23.03.2023г., относно липсата на достатъчно сравнителни образци, като липсват материали в достатъчен обем, които са изследвани достатъчно близо до съответната година. Предвид това, съдът не може да приеме за вярно, заключението на вещото лице, че подписа на жалбоподателя е положен на процесното РКО през 1998г. Т. заключение може да бъде дадено с някаква степен на вероятност, но не и с категоричност, с оглед на изложените аргументи. Ето защо, съдът не кредитира така приетото заключение, тъй като не е достатъчно обосновано, изводите са вероятни, а не категорични, не е

използвана надежда специализирана техника, не е изследван положението печат и вида на хартията.

Предвид всичко изложено, съдът прави извод, че са законосъобразни констатациите на приходните органи, направени касателно получената сума в размер на 450 000 лева от И. С., с оглед съвкупната преценка на материалите по делото.

Разпоредбата на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ регламентира, че облагаемият доход е брутната сума на облагаемите доходи, придобити през данъчната година от всички други източници, които не са изрично посочени в този закон и не са обложени с окончателни данъци по реда на този закон или с окончателни данъци по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане. От една страна, нормата на чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ следва да се прилага и тълкува съобразно тази на чл. 10, ал. 1 от ЗДДФЛ относно определените от законодателя видове доходи, подлежащи на облагане, в чиято т. 6 изрично е посочен като вид доход и този по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. От друга страна – разпоредбата на чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ изисква, освен наличието на доход, който да се обложи, и той да е получен от „други източници“. Както вече бе посочено, понятието „източник на доходи“ също не е дефинирано изрично в ЗДДФЛ. Това налага извличането му по тълкувателен път при съобразяване с логиката на закона и преследваната от законодателя цел във всеки конкретен случай. Изброяването на облагаемите доходи в чл. 10, ал. 1 от ЗДДФЛ не е изчерпателно. С оглед разпоредбите на чл. 12 и чл. 13 от ЗДДФЛ, при извършване на преценка за наличие на подлежащи на облагане суми трябва да се изследва дали същите попадат в обхвата на чл. 13 от ЗДДФЛ. В разглеждания казус липсват твърдения или доказателства в тази насока, поради което следва, че независимо от източника на дохода, същият е облагаем / В този смисъл Решение № 7204/18.07.2022г. по адм.дело № 8547/2021г. на ВАС/.

Относно оспорено плащане на сумата от 39 500,00 евро от жалбоподателя за погасяване на ипотека по договор за отпуснат ипотечен кредит от К. АД и подписан договор за цесия от 30.10.2014 г. между И. С. и М. М. П., в жалбата се твърди, че неправилно тази сума е квалифицирана като извършен разход през 2014г. за погасяване на ипотечен банков кредит към „КТБ“ АД.

В хода на ревизионното производство е установено, че извършената цесия е оспорена по съдебен ред чрез предявени искове от синдиците на „КТБ“ АД - в несъстоятелност, срещу И. Д. С. и Н. Х. Д./съпруга/, за обявяване за недействително по отношение на кредиторите на несъстоятелността на К. АД - в несъстоятелност прихващане, извършено с изявление с вх.№ 10139/30.10.2014г. с активно вземане в размер на 39 500 евро, придобито с договор за цесия с М. М. П.. Видно от решение № 124/27.02.2023г. на САС, 13 състав, Търговско отделение /след извършена справка на интернет сайта на САС/ по търг.дело № 20221001000673/2022г. исковите са отхвърлени, като липсват данни, дали към настоящия момент решението е влязло в сила.

С придобиване на цитираното вземане, жалбоподателят е погасил предсрочно

ипотечен банков кредит /целени за закупуване на апартамент/ към „КТБ“ АД на 07.11.2014г. Този факт се установява от извлеченията от банковата му сметка, обслужваща кредитите, както и от писмо вх.№ 59-00-379/03.10.2019г. от „КТБ“ АД. Въз основа на цитираните писмени доказателства се установява, че кредита е погасен на 07.11.2014г.

Органите по приходите и решаващият орган са констатирани след извършена справка в Имотния регистър на Агенция по вписванията по партидата на имота за заличаване на ипотека на ревизираното лице, че няма направено последващо вписване в Имотния регистър на оспорване на заличаването на ипотека и обявяване на недействителността на сключеният договор за цесия от 30.10.2014 г. от съда по несъстоятелността след направеното оспорване на синдиките. Точно обратното, видно от съдебното решение на САС, направеното оспорване от синдиките е изцяло отхвърлено.

Настоящата съдебна инстанция намира, че в РА и решението на директора на Д“ОДОП“ –С. е направен законосъобразен извод за действително направен разход от И. С., който подлежи на включване в движението на паричните средства за 2014 г. и въз основа на това законосъобразно е определен размерът на данъчната основа за облагане за 2014г. и размерът на дължимият данък по ЗДДФЛ и съответните му лихви за забава.

Предвид всичко изложено, съдът прави извод, че оспореният ревизионен акт е законосъобразен, като издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон и неговата цел.

С оглед изхода на спора, разноски се дължат на ответника по делото, които са своевременно заявени от процесуалния му представител и съставляващи юрисконсултско възнаграждение. Претендираните от ответника разноски следва да се определят в размер на 15 928,36 лева съгласно чл.8 ал.1 във връзка с чл.7 ал.2 т.5 от Наредба №1/ 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл.160 ал.1 и чл.161 ал.1 от ДОПК, АССГ – III – то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Д. С., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 20, срещу Ревизионен акт № Р-22221419000489-091-001/29.04.2020 г., издаден от Р. Г. Я. – орган, възложил ревизията и Т. Д. И. – ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден и изменен с Решение № 1126/17.07.2020г., издадено от директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, както следва: за установени данъчни задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2013г. – в размер на 168 200 лева и лихви в размер на

102440,26 лева, за 2014г. главница в размер 4480 лева и лихва в размер на 2273,62 лева, както и за 2018г. – главница в размер на 4144,99 лева и лихви 420,29 лева.

ОСЪЖДА И. Д. С., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при ЦУ на НАП сумата в размер на 15 928,36 лева /петнадесет хиляди деветстотин двадесет и осем лева и тридесет и шест стотинки , представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: